ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 10ης Ιουλίου 2006 *

Στην υπόθεση Τ-323/03,

La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana, με έδρα την Turís (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Carreño Moreno, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους S. Petrequin και A. Folliard-Monguiral,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Baron Philippe de Rothschild SA, με έδρα το Pauillac (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον K. Manhaeve, δικηγόρο,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Ιουλίου 2003 (υπόθεση R 57/2003-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana και της Baron Philippe de Rothschild SA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και V. Trstenjak, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Νοεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 59, το άρθρο 62, παράγραφος 1, και το άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, ορίζουν τα εξής:

«*Άρθρο 59*

Προθεσμία και τύπος

Η προσφυγή [ενώπιον του τμήματος προσφυγών] πρέπει να ασκηθεί εγγράφως ενώπιον του Γραφείου [Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)] εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης. Η προσφυγή θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής. Εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης, πρέπει να κατατεθεί γραπτώς υπόμνημα που να εκθέτει τους λόγους της προσφυγής.

[...]

Άρθρο 62

Απόφαση επί της προσφυγής

1. Μετά την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών αποφαίνεται επί της προσφυγής. Δύναται είτε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση είτε να αναπέμψει την απόφαση στο τμήμα αυτό για τα περαιτέρω.

[...]

Άρθρο 74

Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών

1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το Γραφείο μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 26 Ιανουαρίου 2001 η Baron Philippe de Rothschild SA (στο εξής: παρεμβαίνουσα) κατέθεσε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού 40/94.

3 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο LA BARONNIE. Στις 23 Ιουλίου 2001 η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Bulletin des marques communautaires* (Δελτίο κοινοτικών σημάτων).

4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 33 κατά τον Διακανονισμό της Νίκαιας περί διεθνούς ταξινόμησης προϊόντων και υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)».

5 Στις 2 Οκτωβρίου 2001 η Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Η ανακοπή αφορούσε όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

6 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο κίνδυνος συγχύσεως, που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και ενός προγενεστέρου σήματος του οποίου η προσφεύγουσα είναι δικαιούχος. Το προγενέστερο αυτό σήμα είναι το λεκτικό σήμα BARONIA, το οποίο καταχωρίσθηκε στην Ισπανία στις 3 Νοεμβρίου 1976 με τον αριθμό 699.163/7. Τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίσθηκε το προγενέστερο σήμα εμπίπτουν στην κλάση 33 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «οίνοι κάθε είδους».

7 Η ανακοπή στηριζόταν και στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94. Συναφώς, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε επίσης, στη στήλη 99, με τίτλο «Διευκρίνιση των λόγων απαραδέκτου», του εντύπου της ανακοπής, αποκλειστικά δικαιώματα που συνδέονται με την εμπορική της επωνυμία, Baronia de Turis, Coop. V. Αντιθέτως, οι στήλες 82 έως 85 και 97 του εντύπου της ανακοπής, που παρέχουν στον ανακόπτοντα τη δυνατότητα να επικαλεστεί την ύπαρξη προγενεστέρου σημείου που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές ως νομική βάση της ανακοπής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, δεν συμπληρώθηκαν από την προσφεύγουσα.

8 Στις 28 Ιανουαρίου 2002 η προσφεύγουσα κατέθεσε έγγραφα προκειμένου να αποδείξει τη χρήση του προγενέστερου σήματος, δηλαδή: χρυσό μετάλλιο της διεθνούς εκθέσεως της Βαρκελώνης του 1929, αντίγραφο λαχνού λαχειοφόρου αγοράς του 1946, τέσσερα αντίγραφα ετικετών χωρίς ημερομηνία, πέντε δείγματα ετικετών, εκ των οποίων η μία φέρει χρονολογία 2000, δύο αντίγραφα ετικετών του 1929, ένα διαφημιστικό φυλλάδιο για τους οίνους BARONIA, δύο αντίγραφα διαφημιστικής φωτογραφίας που χρησιμοποιήθηκε στα λεωφορεία της Ισπανίας το 1984, αντίγραφο χωρίς ημερομηνία φωτογραφίας φιαλών οίνου, αντίγραφο χωρίς ημερομηνία άρθρου περί των οίνων και αντίγραφο χωρίς ημερομηνία ετικετών φιαλών οίνου.

9 Με υπόμνημα της 5ης Ιουλίου 2002, η παρεμβαίνουσα απευθύνθηκε στο τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ για να ζητήσει, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, να αποδείξει η προσφεύγουσα τη χρήση του προγενεστέρου σήματος στην οποία είχε στηριχθεί η ανακοπή. Η παρεμβαίνουσα διευκρίνισε στο έγγραφό της τα εξής:

«Ζητούμε να προσκομίσει ο ανακόπτων αποδείξεις της χρήσεως του σήματος που επικαλείται προς στήριξη της ανακοπής κατά τα τελευταία πέντε έτη. Τα έγγραφα που διαβίβασε στις 4 Απριλίου 2002 δεν αποδεικνύουν ουσιαστική χρήση και δεν προέρχονται από την οικεία χρονική περίοδο.»

10 Στις 9 Ιουλίου 2002 το ΓΕΕΑ ζήτησε από την προσφεύγουσα να προσκομίσει τις αποδείξεις αυτές πριν από τις 10 Σεπτεμβρίου 2002, διευκρινίζοντας ότι η ανακοπή θα απορριπτόταν για όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία δεν θα προσκομίζονταν οι αποδείξεις χρήσεως του προγενέστερου σήματος. Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε νέα έγγραφα.

11 Στις 19 Νοεμβρίου 2002 το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή με το αιτιολογικό ότι οι αποδείξεις ήσαν ανεπαρκείς προκειμένου να καταδειχθεί ουσιαστική χρήση του σήματος BARONIA κατά τα πέντε έτη που προηγήθηκαν της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος. Επισήμανε ότι το μετάλλιο, ο λαχνός λαχειοφόρου αγοράς και οι ετικέτες του 1929 δεν αφορούσαν προδήλως το χρονικό διάστημα αναφοράς —που εκτείνεται μεταξύ της 23ης Ιουλίου 1996 και της 23ης Ιουλίου 2001— και ότι τα λοιπά έγγραφα δεν περιείχαν ενδείξεις ως προς τον χρόνο ή την έκταση της χρήσεως του προγενεστέρου σήματος για τα καταχωρισμένα προϊόντα. Όσον αφορά τον χρόνο αναφοράς, επισήμανε μία μόνον ετικέτα με χρονολογία το 2000. Όσον αφορά την έκταση της χρήσεως, διαπίστωσε ότι καμία πληροφορία ποσοτικής φύσεως δεν ήταν δυνατόν να προκύψει από τα προσκομισθέντα έγγραφα. Όσον αφορά τον λόγο που στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή με το αιτιολογικό ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις πραγματικής χρήσεως, της οποίας η έκταση δεν είχε τοπικό μόνο χαρακτήρα, της εμπορικής επωνυμίας La Baronia de Turis, Coop. V στις συναλλαγές κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Επισήμανε ότι, ομοίως, από τα έγγραφα που είχαν υποβληθεί δεν μπορούσε να συναχθεί καμία ένδειξη ως προς την έκταση, τον χρόνο και τη διάρκεια της χρήσεως του σημείου αυτού.

12 Στις 8 Ιανουαρίου 2003 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Προς στήριξη της προσφυγής της, προσκόμισε νέα αποδεικτικά στοιχεία, δηλαδή αυθεντικό έγγραφο που πιστοποιεί ότι η προσφεύγουσα ήταν γνωστή με την επωνυμία «La Baronia de Turis, Coop. V», αυθεντικό έγγραφο που πιστοποιεί την ύπαρξη φιαλών οίνου που διατέθηκαν στο εμπόριο με το σήμα BARONIA, τιμολόγια με ημερομηνίες από το 1993 έως 2002, εκδοθέντα από τους προμηθευτές της προσφεύγουσας για προϊόντα που έφεραν το σήμα BARONIA, τιμολόγια εκδοθέντα από την προσφεύγουσα εις διαταγήν πλειόνων

πελατών για την πώληση οίνων που διατέθηκαν στο εμπόριο με το σήμα BARONIA, για το διάστημα από το 1996 έως το 2002, καθώς και πλείονες δεσμίδες τιμολογίων που εξέδωσε η προσφεύγουσα με ημερομηνία από τα έτη 1999 έως 2002, τα οποία αποδεικνύουν πωλήσεις οίνων που φέρουν το σήμα BARONIA.

13 Με απόφαση της 9ης Ιουλίου 2003, Ρ 57/2003-2 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Επιβεβαίωσε την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων στην οποία προέβη το τμήμα ανακοπών, καθώς και τις συνέπειες που αυτό άντλησε ως προς την ανεπαρκή απόδειξη της χρήσεως. Όσον αφορά την ανακοπή που στηρίχθηκε στην εμπορική επωνυμία, το τμήμα προσφυγών τη θεώρησε παραδεκτή όχι όμως και βάσιμη, για τον λόγο ότι η ανακόπτουσα δεν είχε προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις της χρήσεως της εμπορικής επωνυμίας και δεν είχε εκθέσει τους κανόνες του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου. Όσον αφορά τις αποδείξεις που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά στο στάδιο της προσφυγής, τις έκρινε απαράδεκτες, εφόσον είχαν κατατεθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας που χορήγησε το τμήμα ανακοπών.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

15 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα κατέθεσαν τα υπομνήματά τους στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Μαρτίου 2004 και στις 8 Μαρτίου 2004 αντιστοίχως.

16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

17 Το Πρωτοδικείο άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Νοεμβρίου 2005.

18 Η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος LA BARONNIE.

19 Κατά τη συνεδρίαση, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από τα αιτήματα λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που περιελάμβανε το δικόγραφο της προσφυγής της, με την εξαίρεση του μέτρου με το οποίο ζητείται να διαταχθεί το Oficina Española de Patentes y Marcas (Ισπανικό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και Σημάτων, στο εξής: OEPM) να διευκρινίσει το παρόν καθεστώς του σήματος BARONIA και να αναφέρει ποια έγγραφα προσκομίστηκαν ενώπιόν του προς στήριξη της αιτήσεως ανανεώσεως της καταχωρίσεως υπ' αριθ. 699.163/7.

20 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

21 Η παρεμβαίνουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών καθόσον έκρινε την ανακοπή της προσφεύγουσας που στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 παραδεκτή και, κατά συνέπεια, να κρίνει την ανακοπή απαράδεκτη καθόσον στηρίζεται στη διάταξη αυτή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος που αφορά την άρνηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση

22 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Πρωτοδικείο να αρνηθεί την καταχώριση του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.

23 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την

εκτέλεση των αποφάσεων του κοινοτικού δικαστή. Επομένως, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Πράγματι, στο ΓΕΕΑ απόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το σκεπτικό των αποφάσεων του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, Τ-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33, της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 3ης Ιουλίου 2003, Τ-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 22].

24 Το αίτημα της προσφεύγουσας να απορρίψει το Πρωτοδικείο την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος LA BARONNIE είναι, κατά συνέπεια, απαράδεκτο.

Επί του αιτήματος μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα

25 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του αιτήματός της, η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών καθόσον έκρινε την ανακοπή της προσφεύγουσας που στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 παραδεκτή και, κατά συνέπεια, να κρίνει την ανακοπή απαράδεκτη καθόσον στηρίζεται στη διάταξη αυτή.

26 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο παρεμβαίνων που συμμετείχε στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών μπορεί, με το υπόμνημα αντικρούσεως που καταθέτει, να αιτείται την ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών ως προς θέμα στο οποίο δεν αναφέρεται η προσφυγή και να προβάλλει ισχυρισμούς που δεν έχουν προβληθεί στην προσφυγή. Το δεύτερο σκέλος των αιτημάτων της παρεμβαίνουσας είναι, κατά συνέπεια, παραδεκτό.

27 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι το έντυπο της ανακοπής συμπληρώθηκε εσφαλμένως από την προσφεύγουσα, ιδίως όσον αφορά τα τμήματα σχετικά με τη νομική αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η ανακοπή. Ειδικότερα, επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα παρέλειψε να σημειώσει τις στήλες 82 έως 85 και 97, σχετικά με την ύπαρξη εμπορικής επωνυμίας ως προγενέστερο σήμα που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές. Προσθέτει ότι, μολονότι η προσφεύγουσα ανέφερε την ύπαρξη της εμπορικής επωνυμίας της La Baronia de Turis, Coop. V. στη στήλη 99, που φέρει τον τίτλο «Διευκρίνιση των λόγων απαραδέκτου», του εντύπου της ανακοπής, από τις ενδείξεις της προσφεύγουσας προκύπτει ότι νομική βάση της ανακοπής ήταν το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94. Η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι, καθόσον στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, η ανακοπή δεν πληροί τις προϋποθέσεις των κανόνων που έχουν εφαρμογή για το παραδεκτό των ανακοπών. Καταλήγει ότι το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να απορρίψει ως απαράδεκτη την ανακοπή καθόσον είχε στηριχθεί στην εμπορική επωνυμία La Baronia de Turis, Coop. V.

28 Το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, δυνάμει του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), το Γραφείο απορρίπτει την ανακοπή ως απαράδεκτη αν το σχετικό δικόγραφο «δεν διευκρινίζει [...] το προγενέστερο [...] δικαίωμα ως προς το οποίο ασκείται η ανακοπή».

29 Εν προκειμένω, μολονότι δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα παρέλειψε να σημειώσει τις στήλες 82 έως 85 και 97 του εντύπου της ανακοπής, οι οποίες παρέχουν στον ανακόπτοντα τη δυνατότητα να επικαλεστεί την ύπαρξη προγενεστέρου σήματος του οποίου γινόταν χρήση στις συναλλαγές ως νομικό έρεισμα της ανακοπής, είναι επίσης βέβαιον ότι επικαλέστηκε, στη στήλη 99, προστασία που συνδέεται με τη χρήση της εμπορικής επωνυμίας της La Baronia de Turis, Coop. V.

30 Άλλωστε, αποδείχθηκε ότι το ΓΕΕΑ ουδέποτε θεώρησε ότι το έγγραφο της ανακοπής περιείχε ανακρίβειες ως προς την επίκληση της εμπορικής επωνυμίας La Baronia de Turis, Coop. V. ως έρεισμα της ανακοπής, και τούτο παρά τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν υπό την έννοια αυτή από την παρεμβαίνουσα με το

από 5 Ιουλίου 2002 έγγραφό της. Πράγματι, το από 9 Ιουλίου 2002 έγγραφο του ΓΕΕΑ, με το οποίο διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα το αίτημα της παρεμβαίνουσας με αντικείμενο την απαίτηση προσκομίσεως αποδείξεων ουσιαστικής χρήσεως του σήματος BARONIA, δεν περιείχε κανένα αίτημα παροχής διευκρινίσεων ως προς το σημείο αυτό.

31 Επομένως, ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση έκρινε παραδεκτή την ανακοπή, καθόσον στηριζόταν στη χρήση της εμπορικής επωνυμίας La Baronia de Turis, Coop. V., δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.

32 Το δεύτερο σκέλος των αιτημάτων της παρεμβαίνουσας πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

33 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση των διατάξεων του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95. Στο πλαίσιο του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση, αντιστοίχως, του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

34 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα κατ' ουσίαν προβάλλει, αφενός, τον επαρκή χαρακτήρα των αποδείξεων που προσκόμισε στο τμήμα ανακοπών προκειμένου να δικαιολογήσει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματός της και τη χρήση της εμπορικής επωνυμίας La Baronia de Turis, Coop. V. και επικαλείται, αφετέρου, παράβαση εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, της υποχρεώσεώς του να εξετάσει τις αποδείξεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα, για πρώτη φορά, σε παράρτημα του υπομνήματος στο οποίο εκθέτει τους λόγους της προσφυγής.

1. Επί του επαρκούς χαρακτήρα των αποδείξεων που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών

— Επιχειρήματα των διαδίκων

35 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων που έχουν εφαρμογή στην απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος και επικαλείται το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 καθώς και τον κανόνα 16, παράγραφος 2, τον κανόνα 22, παράγραφος 1, και τον κανόνα 92, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95. Κατά την προσφεύγουσα, οι αποδείξεις που επισυνάφθηκαν στο έγγραφο της ανακοπής ήσαν επαρκείς για να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του σήματος που αφορά η ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 699.163/7, διότι αποδείκνυαν σαφώς ότι ουδέποτε έπαυσε επί περισσότερα από εβδομήντα πέντε έτη να χρησιμοποιεί την επωνυμία BARONIA για να διαθέτει στο εμπόριο οίνους όλων των κατηγοριών. Ομοίως, οι διατυπώσεις ανανεώσεως της καταχωρίσεως στις οποίες προέβη συνιστούν την απόδειξη ότι το σήμα αυτό εξακολουθεί να ισχύει.

36 Η προσφεύγουσα αναφέρει όλως ιδιαιτέρως το ισπανικό πιστοποιητικό καταχωρίσεως υπ' αριθ. 699.163/7, το οποίο ορίζει ότι η αίτηση καταχωρίσεως υποβλήθηκε στις 16 Ιανουαρίου 1973 και ότι το σήμα BARONIA ανανεώθηκε στις 25 Οκτωβρίου 1996. Διευκρινίζει ότι, σύμφωνα με την ισπανική νομοθεσία περί σημάτων, είναι αναγκαίο, για την ανανέωση σήματος, να αποδειχθεί χρήση του οικείου σήματος κατά τη διάρκεια των ετών που προηγούνται άμεσα της ημερομηνίας της αιτήσεως καταχωρίσεως. Το πιστοποιητικό καταχωρίσεως υπ' αριθ. 699.163/7 αποδεικνύει, επομένως, κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο τη χρήση του προγενέστερου σήματος που επικαλείται η προσφεύγουσα.

37 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα φρονούν ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ως προς την ανεπάρκεια των αποδείξεων που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών είναι βάσιμη.

38 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι ορθώς οι υπηρεσίες του ΓΕΕΑ δεν έλαβαν υπόψη όλα τα έγγραφα με ημερομηνία προγενέστερη της περιόδου αναφοράς. Προκειμένου περί των λοιπών εγγράφων, επισημαίνει ότι αυτά, με την εξαίρεση μίας μόνον ετικέτας με ημερομηνία του 2000, δεν φέρουν ημερομηνία και δεν παρέχουν τη δυνατότητα να εξακριβωθεί αν αφορούν τη σχετική χρονική περίοδο. Άλλωστε, τα έγγραφα αυτά δεν καθιστούν δυνατόν να αποδειχθεί η έκταση της χρήσεως του προγενεστέρου σήματος, εφόσον, εν προκειμένω, κανένα έγγραφο δεν περιέχει ενδείξεις ως προς τον αριθμό των πωληθεισών φιαλών οίνου.

39 Όσον αφορά την αποδεικτική ισχύ του ισπανικού πιστοποιητικού υπ' αριθ. 699.163/7, το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι το ΟΕΡΜ αρκείται, όταν προβαίνει στην ανανέωση καταχωρίσεως, σε υπεύθυνη δήλωση της ενδιαφερομένης επιχειρήσεως και δεν προβαίνει σε εξέταση της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η ανανέωση. Το πιστοποιητικό καταχωρίσεως συνιστά, στην καλύτερη περίπτωση, ένδειξη πραγματικής και ουσιαστικής χρήσεως η οποία δεν επιβεβαιώνεται από κανένα απτό και επαληθεύσιμο αποδεικτικό στοιχείο.

40 Η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι η προσφεύγουσα ούτε δικαιολόγησε την ύπαρξη των προϋποθέσεων που υποτίθεται ότι επιβάλλει η ισπανική νομοθεσία για την ανανέωση καταχωρίσεως ούτε προσκόμισε αποδείξεις για τα έγγραφα που υπέβαλε στο ΟΕΡΜ. Η παρεμβαίνουσα διευκρινίζει επίσης ότι, εάν λαμβανόταν υπόψη η ανανέωση του σήματος που πραγματοποιήθηκε στις 25 Οκτωβρίου 1996, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να διεκδικήσει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματός της μόνο για χρονική περίοδο τριών μηνών επί του συνόλου των πέντε κρισίμων ετών.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

41 Κατά παγία νομολογία, ουσιαστική είναι η χρήση του σήματος η οποία δεν αποσκοπεί αποκλειστικά στη διατήρηση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα. Πρέπει να πρόκειται για χρήση σύμφωνη με τη βασική λειτουργία του σήματος, που έγκειται στην εγγύηση για τον καταναλωτή ή τον τελικό χρήστη της ταυτότητας προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να διακρίνει χωρίς πιθανή σύγχυση το εν λόγω προϊόν ή υπηρεσία από άλλα που έχουν διαφορετική προέλευση. Η προστασία του σήματος

και τα αποτελέσματα που η καταχώρισή του καθιστά αντιτάξιμα έναντι των τρίτων δεν θα μπορούσαν να διαρκέσουν εάν το σήμα έχανε τον εμπορικό λόγο υπάρξεώς του, που έγκειται στην εξεύρεση ή στη διατήρηση δυνατοτήτων πωλήσεως των προϊόντων ή των υπηρεσιών που φέρουν το σημείο που το συνιστά, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που προέρχονται από άλλες επιχειρήσεις [απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, Τ-334/01, MFE Marienfelde κατά ΓΕΕΑ — Vétoquinol (HIPOVITON), Συλλογή 2004, σ. II-2787, σκέψη 33· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, και την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2003, C-40/01, Ansul, Συλλογή 2003, σ. I-2439, σκέψεις 36, 37 και 43].

42 Η χρήση του σήματος που δεν έχει ως ουσιαστικό σκοπό τη διατήρηση ή τη δημιουργία μεριδίου στην αγορά για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που προστατεύει πρέπει να θεωρείται ότι έχει στην πραγματικότητα σκοπό την απόρριψη ενδεχόμενης αιτήσεως περί εκπτώσεως. Μια τέτοια χρήση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «ουσιαστική» (βλ., κατ' αναλογία, τη διάταξη του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2004, C-259/02, La Mer Technology, Συλλογή 2004, σ. I-1159, σκέψη 26).

43 Η εκτίμηση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως του σήματος πρέπει να στηρίζεται στο σύνολο των γεγονότων και περιστάσεων που μπορούν να αποδείξουν το υποστατό της εμπορικής εκμεταλλεύσεως, ιδίως τις χρήσεις που θεωρούνται δικαιολογημένες στον οικείο οικονομικό τομέα για τη διατήρηση ή δημιουργία μεριδίων αγοράς υπέρ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προστατεύει το σήμα, τη φύση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, τα χαρακτηριστικά της αγοράς, την έκταση και τη συχνότητα χρήσεως του σήματος (απόφαση HIPOVITON, προπαρατεθείσα, σκέψη 34· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, και την απόφαση Ansul, προπαρατεθείσα, σκέψη 43).

44 Όσον αφορά την έκταση της χρήσεως του προγενεστέρου σήματος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, αφενός, η εμπορική αξία του συνόλου των πράξεων χρήσεως και, αφετέρου, η διάρκεια της περιόδου κατά την οποία

πραγματοποιήθηκαν οι πράξεις χρήσεως, καθώς και η συχνότητα των πράξεων αυτών. Επομένως, όσο πιο περιορισμένη είναι η εμπορική αξία της εκμεταλλεύσεως του σήματος τόσο περισσότερο καθίσταται αναγκαία η προσκόμιση από τον ανακόπτοντα πρόσθετων ενδείξεων προκειμένου να αρθούν ενδεχόμενες αμφιβολίες ως προς τον ουσιαστικό χαρακτήρα της χρήσεως του οικείου σήματος (απόφαση HIPOVITON, προπαρατεθείσα, σκέψεις 35 και 37).

45 Εν προκειμένω, ορθώς οι υπηρεσίες του ΓΕΕΑ χαρακτήρισαν ανεπαρκείς τις αποδείξεις που προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών για τη χρήση του σήματος BARONIA κατά το διάστημα των πέντε ετών που προηγήθηκαν της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας. Το τμήμα ανακοπών ορθώς επισήμανε ότι το μετάλλιο, ο λαχνός λαχειοφόρου αγοράς και οι ετικέτες του 1929 δεν αφορούσαν προδήλως την περίοδο αναφοράς —που εκτείνεται από τις 23 Ιουλίου 1996 έως τις 23 Ιουλίου 2001 — και ότι τα λοιπά έγγραφα —δηλαδή οι άλλες ετικέτες, το διαφημιστικό φυλλάδιο για τους οίνους BARONIA, η φωτογραφία των φιαλών οίνου και το άρθρο της εφημερίδας— δεν παρείχαν, με την εξαίρεση του ενός εξ αυτών, καμία ένδειξη ως προς τον χρόνο ή την έκταση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα που καταχωρίσθηκαν. Όσον αφορά τον χρόνο που πρέπει να ληφθεί υπόψη, το μοναδικό έγγραφο που ασκεί επιρροή είναι μια ετικέτα φιάλης οίνου, η οποία χρονολογείται από το 2000. Όσον αφορά την έκταση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα ανακοπών, καμία πληροφορία ποσοτικής φύσεως δεν μπορούσε να συναχθεί από τα προσκομισθέντα έγγραφα. Πράγματι, μια ετικέτα δεν παρέχει, αφ' εαυτής, καμία ένδειξη ως προς τον όγκο των πωλήσεων.

46 Άλλωστε, όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε, στηριζόμενη στις αποδείξεις που έγιναν δεκτές, καμία διευκρίνιση ως προς την έκταση της χρήσεως του σήματος BARONIA, ιδίως όσον αφορά τον όγκο των πωλήσεων, τη γεωγραφική έκταση της διανομής —μεταξύ άλλων, τον αριθμό των διανομέων και των διαύλων διανομής— τη διάρκεια του χρόνου κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι ενέργειες χρήσεως του σήματος, καθώς και τη συχνότητα των ενεργειών αυτών.

47 Η ανανέωση της ισπανικής καταχωρίσεως υπ' αριθ. 699.163/7 και το γεγονός ότι η ισπανική νομοθεσία απαιτεί, για την ανανέωση καταχωρίσεως, την απόδειξη

χρήσεως του σήματος κατά τη διάρκεια των ετών που προηγούνται άμεσα της αιτήσεως ανανεώσεως δεν αρκούν για να αποδειχθεί ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος μετά τις 25 Οκτωβρίου 1996, ημερομηνία της ανανεώσεως της ισπανικής καταχωρίσεως. Η ανανέωση της ισπανικής καταχωρίσεως υπ' αριθ. 699.163/7 καταδεικνύει απλώς ότι το σήμα BARONIA εξακολουθούσε να ισχύει στην Ισπανία κατά την ημερομηνία κατά την οποία η παρεμβαίνουσα κατέθεσε την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε καμία ένδειξη ως προς έγγραφα τα οποία υπέβαλε στο ΟΕΡΜ. Τέλος και εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, ενώπιον του τμήματος ανακοπών, κανένα στοιχείο ικανό να δικαιολογήσει τη χρήση του σήματός της BARONIA μετά τις 25 Οκτωβρίου 1996, ημερομηνία της ανανεώσεως της ισπανικής καταχωρίσεως.

48 Ακόμη και αν υποτεθεί, άλλωστε, ότι το ΟΕΡΜ προβαίνει σε έλεγχο των αποδείξεων της πρόσφατης χρήσεως σήματος του οποίου ζητείται η ανανέωση, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να απαλλάξει την προσφεύγουσα από την υποχρέωσή της να προσκομίσει την απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως των δικαιωμάτων που επικαλείται προς στήριξη της ανακοπής της, εφόσον η παρεμβαίνουσα υπέβαλε σχετική αίτηση. Πράγματι, η υποβολή τέτοιας αιτήσεως έχει ως αποτέλεσμα τη μετάθεση στον ανακόπτοντα του βάρους αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως —ή της υπάρξεως εύλογης αιτίας για τη μη χρήση— επί ποινή απορρίψεως της ανακοπής του, ενώ η απόδειξη αυτή πρέπει να προσκομιστεί εντός της προθεσμίας που τάσσει το ΓΕΕΑ, σύμφωνα με τον κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95 [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004, Τ-183/02 και Τ-184/02, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — González Cabello και Iberia Líneas Aéreas de Espaňa (MUNDICOR), Συλλογή 2004, σ. II-965, σκέψη 38].

49 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως αυτός ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει της πρακτικής που έχει τυχόν ακολουθήσει εθνικό δικαστήριο κράτους μέλους κατά την έκδοση των αποφάσεών του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψη 53].

50 Πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ούτε ενώπιον του τμήματος ανακοπών ούτε ενώπιον του τμήματος προσφυγών, λαμβανομένων υπόψη των αποδείξεων που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών, την ύπαρξη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος. Το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ως αβάσιμο.

2. Επί του παραδεκτού των αποδείξεων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών

— Επιχειρήματα των διαδίκων

51 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να δεχθεί τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν σε παράρτημα του υπομνήματος που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής της. Κατά την προσφεύγουσα, δεν πρόκειται για νέα έγγραφα, τα οποία θα ήσαν απαράδεκτα, αλλά, αντιθέτως, για συμπληρωματικά έγγραφα των αποδείξεων που προσκομίστηκαν εγκαίρως ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

52 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, Τ-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE), Συλλογή 2003, σ. II-3253), δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε διάδικο να υποβάλει πραγματικά στοιχεία και αποδείξεις προς στήριξη της ανακοπής για πρώτη φορά —ή έστω για δεύτερη— ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ενώ αυτός ο διάδικος δεν τήρησε την προθεσμία που του τάχθηκε για να προσκομίσει τα πραγματικά αυτά στοιχεία και τις αποδείξεις ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

53 Το ΓΕΕΑ, όπως και η παρεμβαίνουσα, φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών βασίμως έκρινε ότι οι αποδείξεις αυτές ήσαν απαράδεκτες, με το αιτιολογικό ότι προσκομίσθηκαν μετά την εκπνοή της προθεσμίας που το τμήμα ανακοπών είχε τάξει στην προσφεύγουσα βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, για να αποδείξει τη χρήση του σήματος BARONIA. Το ΓΕΕΑ επικαλείται τη νομολογία που προκύπτει από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS) (Συλλογή 2002, σ. II-4301), και προσθέτει ότι η προσφεύγουσα προτίμησε να μη συμπληρώσει τα έγγραφα που είχε προσκομίσει στις 28 Ιανουαρίου 2002, ενώ το ΓΕΕΑ την είχε ρητώς καλέσει να το πράξει.

54 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας inter partes, η ύπαρξη προθεσμίας που χορηγείται δυνάμει του κανόνα 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 εμποδίζει την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας την οποία διαθέτει για να δεχθεί ή να απορρίψει τις αποδείξεις που δεν προσκομίσθηκαν εγκαίρως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το ίδιο το κείμενο της εν λόγω διατάξεως, η οποία έχει εφαρμογή μόνον όταν οι αποδείξεις δεν προσκομίστηκαν «εγκαίρως» και όχι όταν προσκομίσθηκαν «εκπροθέσμως». Άλλωστε, η δυνατότητα προσκομίσεως των αποδείξεων μετά την εκπνοή της χορηγηθείσας προθεσμίας ισοδυναμεί με παράταση των διαδικασιών ανακοπής, ασυμβίβαστη προς την αρχή της οικονομίας της διαδικασίας. Κατά συνέπεια, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η άσκηση προσφυγής ενώπιον των τμημάτων προσφυγών δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια την εκ νέου έναρξη των προθεσμιών που χορήγησε το τμήμα ανακοπών μετά την εκπνοή αυτών. Το γεγονός ότι υπάρχει λειτουργική συνέχεια μεταξύ του τμήματος ανακοπών και των τμημάτων προσφυγών δεν ασκεί επιρροή στην εκτίμηση αυτή. Κάθε διαφορετική ερμηνεία θα ήταν, άλλωστε, αντίθετη προς την αρχή της ισότητας των όπλων μεταξύ των διαδίκων και επιζήμια για τα συμφέροντα του ετέρου διαδίκου.

55 Η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι νέες αποδείξεις ενώπιον του τμήματος προσφυγών είναι παραδεκτές, θα ήσαν, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκείς για να αποδειχθεί ουσιαστική χρήση του σήματος BARONIA κατά τον κρίσιμο χρόνο. Τα τιμολόγια σχετικά με την εκτύπωση ετικετών δεν αποδεικνύουν την ένταση της εμπορίας των προϊόντων που πωλούνται με το σήμα BARONIA. Υπάρχει πολύ μικρός αριθμός τιμολογίων που μνημονεύουν οίνους που πωλήθηκαν με το σήμα αυτό και ο αριθμός των φιαλών των οποίων γίνεται μνεία στα τιμολόγια αυτά περιορίζεται σε μερικές δωδεκάδες το πολύ.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

56 Το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι το τμήμα προσφυγών μπορεί είτε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα αυτό για τα

περαιτέρω. Από τη διάταξη αυτή καθώς και από την οικονομία του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών διαθέτει, προκειμένου να αποφανθεί επί προσφυγής, τις ίδιες αρμοδιότητες με το όργανο το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι η εξέτασή του αφορά το σύνολο της διαφοράς όπως αυτή παρουσιάζεται κατά την ημερομηνία κατά την οποία αποφασίζει.

57 Από το άρθρο και από παγία νομολογία προκύπτει επίσης ότι υπάρχει λειτουργική συνέχεια μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών του ΓΕΕΑ, δηλαδή του εξεταστή, του τμήματος ανακοπών, του τμήματος διαχειρίσεως των σημάτων και νομικών θεμάτων και των τμημάτων ακυρώσεως, αφενός, και των τμημάτων προσφυγών, αφετέρου (βλ. την απόφαση KLEENCARE, προπαρατεθείσα, σκέψη 25, και την παρατεθείσα νομολογία).

58 Από την εν λόγω λειτουργική συνέχεια μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών του ΓΕΕΑ συνάγεται ότι, στο πλαίσιο της επανεξετάσεως των αποφάσεων των υπηρεσιών του ΓΕΕΑ που αποφαίνονται σε πρώτο βαθμό την οποία οφείλουν να διενεργήσουν τα τμήματα προσφυγών, πρέπει να στηρίξουν την απόφασή τους σε όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που προέβαλαν οι διάδικοι είτε κατά τη διαδικασία ενώπιον της υπηρεσίας που αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό είτε κατά τη διαδικασία εκδικάσεως της προσφυγής [αποφάσεις του Πρωτοδικείου KLEENCARE, προπαρατεθείσα, σκέψη 32, της 1ης Φεβρουαρίου 2005, Τ-57/03, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), Συλλογή 2005, σ. II-287, σκέψη 18, και της 9ης Νοεμβρίου 2005, Τ-275/03, Focus Magazin Verlag κατά ΓΕΕΑ — ECI Telecom (Hi-FOCuS), Συλλογή 2005, σ. II-4725, σκέψη 37].

59 Επομένως, τα τμήματα προσφυγών μπορούν, υπό την επιφύλαξη μόνον του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, να δεχθούν την προσφυγή με βάση νέα περιστατικά που επικαλείται ο διάδικος ο οποίος άσκησε την προσφυγή ή ακόμη βάσει νέων αποδεικτικών στοιχείων που αυτός προσκόμισε [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2003, Τ-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψη 81, και KLEENCARE, προπαρατεθείσα, σκέψη 26]. Ο έλεγχος που ασκούν τα τμήματα προσφυγών δεν περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά, λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της διαδικασίας της προσφυγής, συνεπάγεται νέα εκτίμηση της διαφοράς στο σύνολό της, εφόσον τα τμήματα προσφυγών οφείλουν συνολικά να επανεξετάσουν την αρχική αίτηση και να λάβουν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν εγκαίρως.

60 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ περί της διαδικασίας inter partes, η λειτουργική συνέχεια που υφίσταται μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του ΓΕΕΑ δεν συνεπάγεται ότι ο διάδικος ο οποίος δεν προέβαλε, ενώπιον του τμήματος που αποφαίνεται σε πρώτο βαθμό, ορισμένους πραγματικούς ή νομικούς ισχυρισμούς εντός της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα αυτό δεν μπορεί παραδεκτώς, λόγω του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, να προβάλει τα εν λόγω στοιχεία ενώπιον του τμήματος προσφυγών (απόφαση Hi-FOCuS, προπαρατεθείσα, σκέψη 37). Η άποψη του ΓΕΕΑ θα κατέληγε στην άρνηση της γενικής αρμοδιότητας του τμήματος προσφυγών να αποφανθεί επί της διαφοράς.

61 Ο κανόνας του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά τον οποίον το ΓΕΕΑ εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά, προβλέπει δύο περιορισμούς. Αφενός, στο πλαίσιο των διαδικασιών που αφορούν τους λόγους σχετικά με την άρνηση καταχωρίσεως, η εξέταση περιορίζεται στα περιστατικά που συνδέονται με τα επιχειρήματα και στα αιτήματα που υποβάλλουν οι διάδικοι. Αφετέρου, η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού παρέχει στο ΓΕΕΑ, προαιρετικώς, την εξουσία να μη λαμβάνει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που οι διάδικοι δεν προσκόμισαν «εγκαίρως».

62 Πάντως, από τη λειτουργική συνέχεια που χαρακτηρίζει τη σχέση μεταξύ των υπηρεσιών του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι η έννοια «εγκαίρως» πρέπει να ερμηνευθεί, στο πλαίσιο διαδικασίας προσφυγής ενώπιον τμήματος προσφυγών, ως αναφερομένη στην προθεσμία που ισχύει για την άσκηση της προσφυγής καθώς και στις προθεσμίες που τάσσονται κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας. Επειδή η έννοια αυτή εφαρμόζεται στο πλαίσιο εκάστης των διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον του ΓΕΕΑ, η εκπνοή των προθεσμιών που τάχθηκαν από την υπηρεσία που αποφαίνεται σε πρώτο βαθμό για την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων εξακολουθεί, επομένως, να μην ασκεί επιρροή στο ζήτημα κατά πόσον αυτά προσκομίσθηκαν «εγκαίρως» ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Το τμήμα προσφυγών οφείλει επίσης να λάβει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ενώπιόν του, ανεξαρτήτως του αν προσκομίσθηκαν ή όχι ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

63 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προσκόμισε ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αφενός, δύο βεβαιώσεις ενώπιον συμβολαιογράφου και, αφετέρου, σειρά τιμολογίων που μνημονεύουν τους οίνους που πωλήθηκαν με το σήμα LA BARONIA για το χρονικό διάστημα από το 1996 έως το 2002, τα οποία εκδόθηκαν είτε με δική της μέριμνα είτε από τον προμηθευτή της σε ετικέτες οίνου. Τα έγγραφα αυτά προσκομίσθηκαν προς στήριξη της επιχειρηματολογίας που ήδη προβλήθηκε ενώπιον του τμήματος ανακοπών κατά την οποία το σήμα αυτό είχε αποτελέσει το αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως.

64 Επομένως, εφόσον τα επίμαχα έγγραφα προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα συνημμένα σε παράρτημα του υπομνήματός της ενώπιον του τμήματος προσφυγών εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που τάσσει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, η προσκόμισή τους δεν μπορεί να θεωρηθεί όψιμη υπό την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να αρνηθεί να τα λάβει υπόψη (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση Hi-FOCuS, προπαρατεθείσα, σκέψη 38).

65 Δεν ασκεί επιρροή ούτε η παραπομπή του ΓΕΕΑ στην προπαρατεθείσα απόφαση ELS, η οποία αφορά την προσκόμιση σχετικών με τη χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείξεων μετά την παρέλευση της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ προθεσμίας, δεδομένου ότι, αν τα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίσθηκαν εγκαίρως ενώπιον του τμήματος προσφυγών, το τμήμα προσφυγών οφείλει να τα λάβει υπόψη κατά την εξέταση της προσφυγής (αποφάσεις KLEENCARE, προπαρατεθείσα, σκέψη 32, και Hi-FOCuS, προπαρατεθείσα, σκέψη 40). Επιπλέον, εν προκειμένω, το τμήμα ανακοπών δεν είχε ζητήσει από την προσφεύγουσα να προσκομίσει συγκεκριμένα έγγραφα, αλλά κάθε είδους έγγραφα προκειμένου να αποδειχθεί η προηγούμενη χρήση του σήματος. Επειδή η προσφεύγουσα προσκόμισε ορισμένα έγγραφα τα οποία το τμήμα ανακοπών δεν θεώρησε ότι είναι ικανά να αποδείξουν την προηγούμενη χρήση του σήματος, τίποτε δεν εμπόδιζε να υποβληθούν νέα έγγραφα ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

66 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ, η αποδοχή νέων αποδεικτικών στοιχείων ενώπιον του τμήματος προσφυγών ουδόλως συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του αιτουμένου την καταχώριση του σήματος, εφόσον αυτός

είναι σε θέση να βεβαιωθεί για την ύπαρξη και την ακριβή έκταση της προστασίας του προγενεστέρου δικαιώματος που προβάλλεται προς στήριξη της ανακοπής. Εάν, όπως εν προκειμένω, τα έγγραφα αυτά δεν αποτελούν τμήμα των συζητήσεων παρά μόνο στο στάδιο της διαδικασίας προσφυγής, τα δικαιώματα άμυνας του αιτουμένου την καταχώριση δεν προσβάλλονται εάν αυτός μπορεί να αμφισβητήσει την ύπαρξη ή την έκταση των προγενεστέρων δικαιωμάτων ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δυνάμει του άρθρου 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94. Εν προκειμένω, η παρεμβαίνουσα θα μπορούσε να έχει προβεί σε κάθε επωφελή παρατήρηση επί των εγγράφων αυτών ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Λαμβανομένων υπόψη των προηγουμένων σκέψεων, το ΓΕΕΑ δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η παρεμβαίνουσα δεν ήταν σε θέση να βεβαιωθεί για την ύπαρξη και την ακριβή έκταση της προστασίας των προγενέστερων δικαιωμάτων που προβάλλονται προς στήριξη της ανακοπής. Επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι το παραδεκτό των επίδικων εγγράφων, στο στάδιο της διαδικασίας προσφυγής, δεν προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της παρεμβαίνουσας ή την αρχή της ισότητας των όπλων μεταξύ των διαδίκων.

67 Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό εν προκειμένω το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι η διαδικασία καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων θα παρατεινόταν σημαντικά εάν οι διάδικοι είχαν την ευχέρεια να προσκομίζουν πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Αντιθέτως, το γεγονός της μη αποδοχής της συμπληρωματικής μεταφράσεως που προσκομίσθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών είχε ως συνέπεια την παράταση της διαδικασίας αυτής (βλ., υπό την έννοια αυτή, Hi-FOCuS, προπαρατεθείσα, σκέψη 42).

68 Επομένως, το τμήμα προσφυγών, μη λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιόν του εντός της προθεσμίας του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, παρέβη το άρθρο 74 του κανονισμού 40/94 (βλ., υπό την έννοια αυτή, Hi-FOCuS, προπαρατεθείσα, σκέψη 43).

69 Προσήκει, πάντως, να εξετασθούν οι συνέπειες που πρέπει να αντληθούν από το εν λόγω νομικό σφάλμα. Πράγματι, κατά παγία νομολογία, πλημμέλεια της διαδικασίας επιφέρει την ακύρωση εν όλω ή εν μέρει αποφάσεως μόνον εάν αποδειχθεί ότι, ελλείψει αυτής της πλημμέλειας, η προσβαλλόμενη απόφαση θα είχε

διαφορετικό περιεχόμενο (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1980/ΙΙΙ, σ. 207, σκέψη 47, και της 23ης Απριλίου 1986, 150/84, Bernardi κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1375, σκέψη 28· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2002, Τ-62/98, Volkswagen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. ΙΙ-2707, σκέψη 283, και της 5ης Απριλίου 2006, Τ-279/02, Degussa κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. ΙΙ-897, σκέψη 416). Ομοίως, από τον συνδυασμό των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι τόσο η ακύρωση όσο και η μεταρρύθμιση αποφάσεως των τμημάτων προσφυγών δεν είναι δυνατή παρά μόνον εάν η απόφαση στερείται νομιμότητας τόσο από πλευράς ουσίας όσο και από πλευράς τύπου [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Τ-247/01, eCopy κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. ΙΙ-5301, σκέψη 46].

70 Εν προκειμένω, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι αποδείξεις που κακώς το τμήμα προσφυγών αρνήθηκε να λάβει υπόψη μπορούν ενδεχομένως να τροποποιήσουν το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, αφορούν το χρονικό διάστημα αναφοράς —που εκτείνεται από τις 23 Ιουλίου 1996 έως τις 23 Ιουλίου 2001— ενώ το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή ιδίως διότι, μεταξύ των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων, μία μόνον ετικέτα χρονολογημένη από το 2000 αφορούσε το χρονικό διάστημα αναφοράς. Συναφώς, δεν απόκειται, πάντως, στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει το ΓΕΕΑ στην εκτίμηση των επίμαχων στοιχείων.

71 Υπό το πρίσμα του συνόλου των προηγουμένων σκέψεων, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξετάσει το Πρωτοδικείο τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως ούτε να αποφανθεί επί του αιτήματος της προσφεύγουσας περί λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας. Άλλωστε, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν αναφέρει τον λόγο για τον οποίον εμποδίσθηκε να προσκομίσει τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία και χρειάστηκε την επέμβαση του Πρωτοδικείου.

Επί των δικαστικών εξόδων

72 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του

νικήσαντος διαδίκου. Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του ιδίου Κανονισμού, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων φέρει τα δικά του έξοδα.

73 Εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν ζήτησε να καταδικασθούν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

74 Κατά συνέπεια, κάθε διάδικος φέρει τα δικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Ιουλίου 2003 (υπόθεση R 57/2003-2).

2) Απορρίπτει ως απαράδεκτο το αίτημα της προσφεύγουσας, La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana, περί αρνήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.

3) Απορρίπτει το αίτημα της παρεμβαίνουσας, Baron Philippe de Rothschild SA, να κηρυχθεί απαράδεκτη η ανακοπή, καθόσον αυτή στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα.

4) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

5) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Cooke García-Valdecasas Trstenjak

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas